

Технологічний аспект функціонування означених теорій здійснюється у пошуковій діяльності студента найрізноманітнішого матеріалу шляхом вільного доступу до електронних джерел. Однак, якісно-продуктивна складова опанування знайденого матеріалу залежить від індивідуально-психологічних властивостей студента, які проявляються безпосередньо в процесі комунікативної взаємодії з викладачем.

Перевагою впровадженої Болонської системи навчання є те, що студенти мають можливість стати більш самостійними, уважнішими у підготовці до занять. Однак, комунікативна взаємодія між викладачем і студентом є необхідним компонентом продуктивності та ефективності підготовки майбутніх перекладачів, оскільки лише за її участі останні зможуть переконатися у правильності вивченого матеріалу, усвідомивши його цінність в майбутній професійній діяльності. Саме тому освічений викладач постійно оволодіває новими технологіями комунікативної взаємодії задля ефективності засвоєння знань студентами-філологами.

Список літератури

1. Тищенко К.М. Основи мовознавства: Системний підручник. – К.:Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет», 2007. – 308 с.

*Науковий керівник: Каряка І.В.,
канд. психол. наук, доцент*

УДК 159.944.4:378.063 (043.2)

Мялковська А.В.

Національний авіаційний університет, Київ

МОТИВАЦІЙНІ ЧИННИКИ СТРЕСОСТІЙКОСТІ У ВИПУСКНИКІВ ВНЗ

Стрес є найбільш поширеним збудником, який впливає не лише на психологічний стан особистості, але й на його фізичне здоров'я, також він проявляється в особливому психічному стані який проявляється не лише в емоційній сфері а й відображається в мотиваційних, когнітивних, вольових та інших компонентах особистості.

На сьогодні у роботах багатьох вітчизняних і зарубіжних вчених висвітлено чимало матеріалу, щодо визначення проблем мотиваційних чинників та стресостійкості (Л.М.Аболін, В.О.Бодров, Г.В.Ложкін, Г.Б.Леонова). Проте залишається не вирішеним питання суб'єктно мотиваційного вибору в оптимізації активності та стресостійкості особистості, щодо саморегуляції нею функціональних станів у професійній діяльності; а також питання взаємозв'язку стресостійкості і мотиваційної сфери особистості в аспекті професійної самореалізації, які є важливими в теоретичному і в практичному плані [1].

Оскільки мотиваційна сфера особистості представляє собою складне структурне утворення, яке визначається характером використовуваної системи психологічних умов та засобів, то рівень розвитку мотиваційної сфери особистості залежить від певних способів, умов і засобів, а саме:

- діалогічність;
- усвідомлення власного сенсу;
- предметно – рефлексивного ставлення.

Якісними особливостями розвитку мотиваційної сфери особистості характеризується ідентифікацією:

- образу «Я»;
- образу майбутньої професійної діяльності, самооцінки і рефлексії [1].

Взагалі під стресом розуміється стан фізичної напруженості, яка настає в організмі людини під впливом різних несприятливих факторів, а стресостійкість – це загальна якість особистості, яка характеризується здатністю протистояти стресовим факторам [2].

Головним чинником зниження рівня стресостійкості випускників ВНЗ постають способи сприйняття, розуміння та переживання, що викликають ставлення особистості до стресогенного фактору у контексті праці за певним фахом. Тобто, когнітивна та емоційна оцінки речей і ситуацій навчального середовища людьми різного фаху, статі та віку визначають характеристики їхньої мотивації та властивості діяльності як суб'єкта.

Отже, стрес це напруження, яке впливає не тільки на психологічний стан людини, а й на її фізичне здоров'я. Стресостійкість в свою чергу є вміння особистості протистояти стресу. Причинами зниження стресостійкості студентів є способи сприймання стресової ситуації і хоча існує багато матеріалу з вивчення проблеми стресостійкості, залишається ще ряд невіршених питань.

Список літератури

1. Аболін Л.М. Психологічні механізми емоційної стійкості людини / Аболін Л.М. – Казань: Вид-во КГУ, 1987. – 212 с.
2. Андреева А.А. Стресостійкість як фактор розвитку позитивного ставлення до учбової діяльності у студентів. Автореф. Дис. канд. психол. наук: спец. 19.00.07 «Педагогічна та вікова психологія» / Андреева А.А. – Тамбов, 2009. – 26 с.

*Науковий керівник: Проскурка Н.М.,
ст. викладач*

УДК 159.947.3:316.46 (043.2)

Нікітіна Ю.О.

Національний авіаційний університет, Київ

САМОРОЗВИТОК ЯК ЧИННИК ФОРМУВАННЯ ЛІДЕРСЬКОЇ ОСОБИСТОСТІ

Бажанням стати лідером, самому керувати системою чи людьми є у багатьох, тому що для нас, таким чином, відкривається більше можливостей, перспектив, а також більше ресурсів. Як у своєму житті, так і в літературі чи історії ми зустрічаємо багато лідерських особистостей, які є індивідуальними, самобутніми, проте мають і спільні риси. Однією з цих рис, я вважаю, є спрямованість до саморозвитку.